

ميلاد بنيانگذار مکتب جعفری

هفدهم ربیع الاول سالروز میلاد ششمین ستاره تابناک آسمان امامت و ولایت امام جعفر صادق(ع) است؛ امام همامی که در علم و دانش بی همتا بود و با تدبیر خویش توانست در اوج ظلم و جور با پایه گذاری مکتب جعفری، حافظ شریعت اسلام باشد.

هفدهم ربیع الاول سالروز میلاد ششمین ستاره تابناک آسمان امامت و ولایت امام جعفر صادق(ع) است؛ امام همامی که در علم و دانش بی همتا بود و با تدبیر خویش توانست در اوج ظلم و جور با پایه گذاری مکتب جعفری، حافظ شریعت اسلام باشد.

امام جعفر صادق(ع) در هفدهم ربیع الاول 83 هجری قمری در شهر مدینه دیده به جهان گشود، ایشان فرزند امام پنجم شیعیان امام محمدباقر(ع) بود و مادرش ام فروه در شرافت و بزرگواری، آن چنان شهرت داشت که گاهی امام صادق(ع) را ابن المکرمه به معنای فرزند بانوی کرامت می نامیدند.

کنیه ی آن حضرت ابو عبدالله و لقب ایشان صادق است، از دیگر لقب های این امام همام می توان به ابا اسماعیل، الخاص، ابوموسی، الفاضل، الطاهر، القائم، الکامل و المنجی اشاره کرد.

این امام همام تا 12 سالگی، نزد جد بزرگوارش امام سجاد(ع) تعلیم و تربیت یافت و کودکی و نوجوانی اش را در محضر ایشان گذراند. وی سپس 19 سال از علم و دانش پدر خویش بهره مند شد و در 31 سالگی پس از شهادت امام پنجم شیعیان امامت و رهبری مسلمانان را بر عهده گرفت. استعداد ذاتی و هوش سرشار امام صادق(ع) در کنار این تعلیم و تربیت پدر سبب شد تا امام(ع) به کمال علم و دانش دست یابد و بزرگترین عالم زمان خویش شود.

رخدادهای گوناگونی در هنگامه ی امامت ششمین امام شیعیان به وقوع پیوست که از آن جمله می توان از انقلاب هایی همچون ابوسلمه در کوفه و ابومسلم در خراسان نام برد. رویدادهایی که سبب براندازی حکومت بنی امیه و روی کار آمدن طایفه ی بنی عباس شد.

برخورد افکار فلسفی، کلامی و مکتب های گوناگون از دیگر واقعه های زمان امام صادق(ع) محسوب می شود که به واسطه ی رابطه های مسلمانان با مردم کشورهای دیگر در زمان جنگ به وجود آمد.

این عوامل سبب شد تا امام با تدبیر خویش از دین اسلام حمایت کند و با شناساندن شریعت اسلام به مردم، حافظ این دین آسمانی باشد.

امام صادق(ع) در طول 34 سال امامت و رهبری خود مکتب جعفری را پایه گذاری کرد و در دوران امامت خویش به تربیت و پرورش شاگردان زیادی پرداخت، به گونه ای که بیشتر علما و دانشمندان اعتقاد دارند؛ شاگردان امام به چهار هزار تن می رسیدند که از مناطق مختلف جهان اسلام به محضر ایشان می آمدند و کسب فیض می کردند که از آن میان می توان هشام بن حکم، مومن الطاق، جابر بن حیان، مفضل بن عمر جعفری، ابوبصیر لیث بن البختری، جمیل بن دراج، معلی بن خنیس، ابوحمره ثمالی و فیض بن مختار کوفی را نام برد.

امام صادق(ع) در مناظره های خود بسیار توانا بود و با دلیل و استدلال منطقی در گفت و گوها، دیگران را متقاعد می کرد.

احیاگر مکتب جعفری رساله های گوناگونی را از خویش به یادگار گذاشته است، توحید مفضل از جمله آثاری ایشان به شمار می رود که در رد مادیون و اثبات صانع نگاشته شده است و در واقع این کتاب یک دوره ی علوم طبیعی، انسان شناسی، حیوان شناسی و گیاه شناسی محسوب می شود. در محور یکی از مطلب های این کتاب، نخستین دلیل بر وجود خداوند نظم و ترتیب جهان معرفی شده که هر چیزی بدون هیچ گونه نقص به بهترین شکل در جای خود قرار گرفته است و دلیل دیگر بر وجود خداوند را آفرینش شگفت انگیز انسان عنوان می کند.

مصباح الشریعه دیگر اثر ارزشمند امام ششم مسلمانان، دقائق معارف و اسرار حقایق و لطایف اخلاقیات و مراحل سیر و سلوک و ویژگی های مراتب ایمان را بیان می دارد. این کتاب دارای یکصد باب است که قلب و مکنونات آن، پوشش و طهارت معنوی، محاسن اخلاق در پرتو فکر و رذایل اخلاق از جمله عنوان های آن به شمار می رود.

ابوالعباس سفاح و منصور دوانیقی از خلیفه های عباسی بودند که امام صادق(ع) در دوره ی آن ها روزگار گذراند. ایشان در تمام این مدت به ویژه در زمان حکومت منصور زیر فشار و مراقبت بود و حتی گاهی از تماس مردم با آن امام جلوگیری می شد. این خلیفه ستمگر از هیچ سختگیری و جنایتی نسبت به امام(ع) و پیروان ایشان و دیگر علویان کوتاهی نمی کرد.

سرانجام امام صادق(ع) پیشوای مسلمانان جهان در بیست و پنجم شوال 148 هجری قمری با دسیسه ی منصور دوانیقی مسموم شد و به شهادت رسید و جهانیان را در غمی شگرف فرو برد.

اینک به بهانه ی سالروز میلاد امام صادق (ع) بر گزیده ای از سخنان ارزشمند ایشان گذری کوتاه داریم:

**سه نفر در سه جا شناخته می شوند: بردبار به هنگام خشم، دلیر و شجاع به هنگام جنگ، برادر به هنگام نیاز.

**به پدران و مادران خویش نیکی و محبت کنید تا فرزندان شما به شما نیکی کنند.

** رحمت خدا بر بنده ای که به قدر فهم مردم سخن گوید و آنچه را که باور ندارد نگوید و با این روش محبت مردم را به خود جلب نماید.

** زیاد دعا کنید زیرا که خداوند بندگان را که او را می خوانند دوست می دارد.

با الهام از: کتاب سیره عملی اهل بیت (ع)